POPELEČNÍ STŘEDA:

I Z POPELA MŮŽE VYRŮST NĚCO NOVÉHO

V životě každého z nás existuje něco, co se nepovedlo, co jsme pokazili nebo co se rozpadlo. Nemusí to ale být konec. I tam, kde vidíme jen trosky, může začít něco nového.

POPEL NENÍ KONEC PŘÍBĚHU

Na Popeleční středu si křesťané nechávají na čelo udělat znamení kříže popelem. Je to starobylé gesto, které nám připomíná naši křehkost a pomíjivost. Všechno, na čem si zakládáme, jednou pomine. A ne všechno, co jsme v životě budovali, se nakonec podaří. Mnohé se obrátilo v prach a popel.

Popel ale nemusí znamenat jen konec. Může být také znamením nového začátku. Připomíná nám, že nemusíme zůstat uvězněni ve svých chybách a selháních. Že je možné změnit směr a začít znovu.

NEMUSÍME ZŮSTAT UPROSTŘED TROSEK

Někdy máme pocit, že už se s některými věcmi nedá nic dělat. Pokazili jsme vztah, promarnili příležitost, ztratili důvěru či naději. Ano, minulost už změnit nemůžeme. Nemusí ale určovat naši budoucnost. Každý den totiž přináší novou příležitost. Můžeme se proto rozhodnout, co uděláme dnes.

Uznat vlastní chyby neznamená konec. Naopak: můžeme se zvednout a začít znovu stavět. Právě tomu se v křesťanství říká obrácení – změna směru, která otevírá cestu k novému životu.

PRÁVĚ TEĎ JE NOVÁ PŘÍLEŽITOST

Popeleční středou začíná čtyřicetidenní postní doba, která vede k Velikonocům. Křesťané si při nich připomínají, že ani smrt nemá poslední slovo. Ježíšovo vzkříšení je znamením, že Bůh dokáže otevřít budoucnost i tam, kde my už ji nevidíme.

Nemusíme tedy čekat, až budeme dokonalejší nebo až se všechno kolem nás změní. Můžeme začít právě teď. Třeba malým krokem ke smíření, odpuštění nebo nápravě toho, co je v našich silách.

Inspirováno promluvou papeže Lva XIV. na Popeleční středu 18. 2. 2026.

Bible říká: „Hle, teď je doba příhodná,
hle, teď je den spásy.“ (2 Kor 6,2)